

дѣть вѣчь рѣкѣ едни на другы и тѣй, да по-
стѣпѣть по дѣятелно и по рѣшително кѣмъ
тѣхъ тѣхнѣ святѣ длѣжность, да покажѣть
думамъ прилѣжно стараніе кѣмъ литератур-
но-то развитіе и обработваніе на языка ни
и кѣмъ обогатяваніе-то на народнѣ-тѣ ни
Книжнинѣ съ различны учебны и другы по-
лезны книги, какъ-то кѣмъ умственно разви-
тіе, тѣй и кѣмъ нѣравственно образованіе.
Тая е, мыслѣ, една отъ най голѣмы-ты услу-
гы, коѣ-то, въ днешнѣ-тѣ эпохѣ, можемъ да
принесемъ на народность-тѣ си! —

Единственно-то ми горѣщо желаніе бѣ,
да принесѣ и азъ, смиренный и слабый, двѣ-
ты лепты на Евангелскѣ-тѣ вдовицѣ, да при-
несѣ думамъ еднѣ колко-годѣ, спорѣдъ си-
лы-ты си, ползѣ на любезно-то си Отечество!
И съ това мыслѣ да ся не отдалечявамъ и
отъ Евангелско-то поученіе чрѣзъ таланты-ты,
кое-то казва: че человекъ не трѣбва да зако-
пава таланта си въ землѣ-тѣ, нѣ да го умно-
жява, сирѣчь, да ся показва на другы-ты по-
лезенъ, въ какво-то и до колко-то силы-ты му
го допрощавать, было чрѣзъ думѣ, было чрѣзъ
пары, было чрѣзъ умъ, было чрѣзъ трудъ! —

Настоящы-ты списанія на достоуважае-
мыя Германецъ „Райхъ“ сѣ, кои-то ми привлѣ-
кохѣ не малко вниманіе-то и мя побудихѣ